

WAT IS DE NAAM?

Preek van Rev. Fred Elphick

Er schuilt iets van grote kracht in het kunnen geven van een naam.

Zo kan bijvoorbeeld het identificeren van iets ons de natuurlijke angst doen overwinnen, die we voor het onbekende hebben. De bezorgde patiënt in de dokter's spreekkamer kan zich al gauw beter voelen zodra hem de naam van zijn kwaal genoemd wordt. In feite, zodra je de oorzaak van welk soort probleem dan ook kunt identificeren, ben je al onderweg om er grip op te krijgen. Vergelijk een tuinman die een onkruid kan herkennen zodra het verschijnt. Hij weet wat het zal doen als het toegestaan wordt zich te verspreiden. Hij kent de gewoonte van het onkruid.

Ook bij zelf-onderzoek, wanneer iemand probeert zich te verdiepen in zijn of haar bijzondere problemen, helpt het om je gebrek te kunnen benoemen. We vragen ons af op een zeker moment wat het is dat ons bezighoudt, wat onze gedachten en gesprekken vaak heengaan, wat ons in beslag neemt. Maken we ons zorgen – en zo ja, zouden we er iets aan kunnen doen of kunnen we alleen maar de handen wringen?

Zorgen zijn vaak moeilijk te benoemen, maar met de hulp van de Heer, d.w.z. door middel van de waarheden die hij ons geleerd heeft – kunnen we verder zien dan onze zorgen reiken en een bepaald patroon herkennen. “Dit gebeurt of ik voel me zodanig, omdat.....Ik teveel met mijzelf bezig ben” “Ik sla geen acht op mijn boosheid” “Ik denk altijd dat ik het beter weet” “Ik zal niet gauw toegeven wanneer ik het mis heb” etc.

Dus als we een naam kunnen geven aan wat achter de symptomen ligt – de zwakheden van onze geest – driftbuien, ongeduld, waanzinnige handelingen, luiheid, laksheid, kan het ons helpen te beseffen wat voor effect dit heeft op ons eigen leven en op dat van anderen. We kunnen het beginsel van dit idee zien in wat de Geschriften van de Nieuwe Kerk zeggen over naamgeven in de andere wereld.

“...in de geestelijke wereld zijn namen niet zoals in de natuurlijke wereld, maar een ieder heeft een naam naarmate de kwaliteit van zijn liefde en wijsheid: want zodra iemand een gezelschap binnengaat of met anderen in contact komt, wordt hij genoemd naar zijn karakter. Deze naamgeving komt voort uit de geestelijke taal, die zodanig is dat zij alles een naam kan geven, omdat elke letter iets betekent en de letters in één woord gecombineerd iemands naam vormen, die zijn gehele staat bevatten in die naam. Dit is een van de schitterende dingen in de geestelijke wereld. (Godd.Voorz. 230). Welke naam zou ons gegeven worden, als we ons bij een groep goede mensen zouden aansluiten in de geestelijke wereld?

In werkelijkheid gaat deze passage uit de Goddelijke Voorzienigheid over het ijdel gebruiken van Gods naam. Er staat dat de woorden “Uw naam worde geheiligd” in het Onze Vader hetzelfde aanduidt. De naam van de Heer en alles wat van Hem komt, is heilig. Vandaar het gebod “Gij zult de naam van de Heer uw God niet ijdel gebruiken, want de Heer zal hem niet onschuldig houden, die Zijn naam ijdel gebruikt. (Exodus 20:7). We kunnen dan zien dat “naam” in het Woord staat voor alles in God en wat van Hem komt. En ook zo met een individu. Wanneer we zeggen dat iemand een goede of een slechte naam heeft, hebben we het over hoe hun karakter is.

Dus met zelfonderzoek en deelname aan het Heilig Avondmaal willen we het karakter vaststellen van de neigingen en de gevoelens die ons aanzetten om dingen in ons dagelijks leven te zeggen en te doen..

Er is ook een verband met het gebod dat we eerder lazen tegen het hebben van valse goden. Zo hebben mensen het handig gevonden om hun eigen zwakheid als een valse god te zien, die hen tot slaaf dreigt te maken – waarbij ze zelfs de echt goede dingen in het leven (zoals gezondheid en geestelijk welzijn) moesten offeren op zijn altaar. Elk verslavend gedrag bijvoorbeeld, of het nu te veel eten of drinken is of een aantal andere gewoonte-verslavingen, wil gaandeweg iemands gehele leven gaan overnemen, als het toegelaten wordt.

We kunnen zelfs bezeten raken door wat de mensen van ons denken, hoe fit we blijven, hoe we er uitzien, onze gezondheid, hoe goed we presteren – de lijst gaat maar door. Maar achter al deze zaken kunnen diverse angsten liggen. Dus als we de angst die we hebben onder woorden kunnen brengen en echt kunnen benoemen, zullen we in de greep kunnen gaan krijgen. Zo kunnen we bijvoorbeeld tot het besef komen dat onze boosheid stamt van een vree voor falen. Of anders, dat onze zorg gevoed wordt door een angst om verworpen te worden. Zelfs verveling kan een teken zijn van nalatigheid om zich te richten op de diverse nuttige dingen die iemand kan doen.

Natuurlijk kunnen deze angsten of andere negatieve neigingen of gevoelens blijken wat anders te zijn. Zo zegt het Woord, zoals we in onze laatste lezing lazen: “De enige wijze om hun ware identiteit vast te stellen is te achterhalen welk doel zij voor ogen hebben (HV3796:2). We vragen, waar leiden deze gedachten of gevoelens mij heen? Wat is de echte opzet? Verder lezen we, “Maar het is de taak van een wijs persoon om zich bewust te zijn van welke oogmerken er bij zichzelf aanwezig zijn (HV3796:3) En de passage vervolgt met te zeggen dat om dit te doen, is het nodig om te letten op wat je bevrediging en blijdschap geeft. Is het iets ten bate van je naaste of eigenlijk voor je eigen belang?

En hierbij moeten we er aan denken dat we praten over de gebruikelijke staat van geest, wanneer we vrij zijn om onszelf te zijn. Het is namelijk zo. dat we binnen één week tijd vele dingen meemaken en deze zijn vaker buiten onze controle dan dat we ze zelf gekozen hebben. Zo zegt de passage: (Iemand) behoort ook te letten op de diverse staten die hij doormaakt, want deze staten doen zijn gevoelens sterk variëren. (Ibid) “Naarmate iemands beoogde doel bestaansrecht heeft in het koninkrijk des Heren, verheerlijken de engelen zich over hem en beschouwen hem als een broer. Maar naarmate iemands doel is zichzelf, gaan de engelen hem verlaten en trekken kwade geesten uit de hel naderbij, want in de hel regeert geen ander doel.

Door deze overwegingen kan men zien hoe belangrijk het is om te ontdekken en weten waar onze neigingen vandaan komen. Deze kunnen nergens anders gevonden worden dan in eigen doel voor ogen (HV3796:4)

Dus het Woord zegt dat als we de moeite nemen, we kunnen weten waar onze basismotieven vandaan komen en dat we de bijzondere symptomen kunnen herkennen. We zouden kunnen zeggen dat als we een bepaalde gedachte hebben, de ware aard op zijn gezicht geschreven staat. Dit geeft tevens weer wat in de andere wereld gebeurt, zoals Emanuel Swedenborg op vele plaatsen beschrijft. Hij kon van het gelaat van een kwade geest niet alleen lezen in welk soort kwade hij was, maar ook van welke bijzondere hel hij kwam (HV4798). Het helpt te weten welke kwaadheden ons lastig vallen en waar zij ons heen zullen voeren. Dus kunnen we in eenvoudige termen bijvoorbeeld zeggen dat haatdragende gevoelens in ons uit de hel opstijgen – terwijl warme gevoelens van liefde jegens anderen vanuit de hemel tot ons komen. Meestentijds zijn we ergens tussen de twee.

Maar het zijn natuurlijk de kwade dingen tegen de liefde van de Heer, die we kwijt willen raken. Omdat we dan een nieuw leven kunnen beginnen – nieuw in de zin dat als we werken aan ons probleem, we uiteindelijk van die bijzondere zwakheid verlost zullen zijn.

Dat maakt deel uit van echt berouw – onze geestelijke kwaal benoemen - en zo aan de Heer bekennen dat deze er is en Zijn hulp vragen om deze te overwinnen. Dit is een erg positieve, gezonde handelwijze.

Onze afsluitende aanhaling is uit de Ware Christelijke Godsdienst: “Welk doel dient zelf-onderzoek anders dan ons in staat te stellen onze zonden te herkennen? Of welk doel dient de herkenning, tenzij we erkennen dat ze in ons zijn? Of welk doel zouden deze drie akties dienen, als ze ons niet in staat zouden stellen ze voor de Heer te bekennen, om Zijn hulp te vragen en vanuit dit punt een nieuw leven te beginnen, wat het doel voor ogen is? Dit is echt berouw tonen” (WCG530).

Amen.

Lezingen:

Exodus 20: 1 – 7

HV 3796 (gedeelten)